koguduste wahele figitama. Selleſt on nukrat meelt, häda ja wiletſuſt karta. Miks Baltimaa ſugud ja ſeiſuſed ennaſt nuel aeal hariduſes nenda ei wõi ühendada ja ſõbrustada, nagu Liiwimaa ſugud ja ſeiſuſed ſeda wanal aeal tooruſes tegiwad? Kindlat ühenduſt ja lahket ſõbrustuſt on ſoowida!

Thaiiſi niſu.

Loodus ei ole mitte keeletu! Kellel kõrwad on kuulda, ſee kuulgu! Seal jutuſtawad linnud, ſeal laulawad hallikad, ſeal kohiſewad puud, ſeal kahiſeb wili! Need on keſk-päiwiſed ime-ſaladuſed ja keſt ſuwiſed ime-jutud, ja punaſed ja finiſed lilled nikutawad mõistes pead, ja lõukeſed höiskawad ülewal kõrges, kõiki ſeda kuuldes. — Wili jääb ſeisma, lõuke lendab kaugemale; tema oli palju näinud ühmerkaudu: puuwarjus ſeiswaid külaſi, kes ennaſt kiriku ümber maha heitnud, nagu kari karjatſe ümber; õitſewaid aidaſi ja õitſewaid inimeſi.

Neiſt kõndiſiwad kaks, aia kitſal warjulikul teel; õitſewad ei olnud nemad mitte, ſ. o. mitte mõlemad. Üks oli taſakeſti nooruſe paeſutuſes ja taſakeſti nooruſe punaſtuſes, kenakas ja peen, nagu Türgi-oa õieke, ka natuke majapidaliku jumega, nagu ſelle kaſuliku taime õied — teine

oli pikkem ja peenekam, nagu oa-warre tugi, ſinine prill nina peal — Profeſſori tütar ja Kandidat. Pikkem ei ütelnud ühtigi ja lühem tõrkus; ega ſedawiiſi jutt figi. Neiuke hoidis pääwawarju üle pea ja roosi mokkade wahel — peiu käed oliwad ſelja peale põimitud; lonkus peaga ſoſiſtas tema:

„Lehho daudi likras kalle“ — armu-luuletuſed ſõnad ei olnud need mitte. Tema oli Jehuda ben Halevy kirjaſi alguskeeles lugenud, tema oskas Wana-Khaldea ruut-kirja, Aramea murdes ja lihtlaſes Hebrea kirjawiiſis — tema oskas Sanskriti ja Zendi keelt, Preeſtrite Kopti ſalakeelt — tema oli üks wäga õpetatud Kandidat.

„Gotthold!“ hüüdis tema kõrwas üks arglane hääleke, roosi-warreſt weel rohkem takiſtatud, mille küllelt küll okkad juba ära hammuſtatud oliwad.

„Eewa!“ wastas noor mees — ſeda nime Hebrea eeſtähekeſega wälja rääkides, et nimi nagu Heewa kostis, mis üle ennaſt Eewa ikka pahandas; tema kaaſa-peſu oli juba pruutlikult märgitud, ſelle peal ſeiſis E. S. ja pruutkond tähendas Kandidati kohta, kes tema kõrwas kõndis, kellega preili Eewa Sellner ennaſt kihlanud oli, kui aru ſai, mis teiſel puudus.

Aga ſee Kandidat, õiguſe päraſt oli tema juba Doktor, kanditeeris harjunud wiiſil edaſi, kena